

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Høring og debat om behovet for en europæisk aftaleret

Kommissionen har den 11. juli 2001 fremlagt et høringsoplæg om europæisk aftaleret¹. Kommissionen har iværksat høringen for at alle interesserede parter kan få lejlighed til at udtale sig, inden Kommission beslutter sig for, hvilke konkrete tiltag den vil sætte i gang².

Høringen er rettet direkte til alle interesserede parter. Kommissionen opfordrer alle, således også medlemmer af folketetinget, som har interesse i emnet, til at svare på oplægget. **Svarfristen er den 15. oktober 2001.** Til orientering vedlægges kopi af note til Folketingets Retsudvalg vedrørende høringsoplægget³.

Meddelelsen er endnu et eksempel på at Kommissionen ønsker flere og mere brede høringer og på et tidligere tidspunkt i processen⁴.

Med venlig hilsen

Vibeke Sylvest

¹ KOM(2001)398 end. af 11. juli 2001: Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om europæisk aftaleret

² Der henvises endvidere til Europaudvalget, KOM(01) – bilag 398 samt alm. del bilag 1661 grundnotat om europæisk aftaleret.

³ Retsudvalget alm. del – bilag 1131.

⁴ Jf. Info-note I 223 om høring og debat om EU-strategi for biovidenskab og bioteknologi.

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Høring og debat om behovet for en europæisk aftaleret¹

Resume

Kommissionen har fremlagt et høringsoplæg om europæisk aftaleret. Formålet er at skabe **en åben debat om, hvordan aftaleretten fungerer og/eller ikke fungerer i EU**. Samtidig vil Kommissionen gerne have, at man **diskuterer forskellige løsningsmodeller** på problemerne. Meddelelsen er uden konkrete forslag til regler, men handler mere om, hvilken tilgang til området, Fællesskabet skal have i fremtiden.

Kommissionen **opfordrer alle interesserede parter til at indsende deres bidrag senest den 15. oktober 2001**. På baggrund af høringssvarene vil Kommissionen beslutte, hvilke konkrete tiltag den vil sætte i gang.

Meddelelsens indhold²

Kommissionens meddelelse om europæisk aftaleret beskriver først aftalerettens aktuelle situation i EU. Dernæst redegør den for, hvordan forskellige regler i medlemslandene om grundlæggende aftaleretlige spørgsmål efter Kommissionens opfattelse giver problemer for gennemførelsen og udviklingen af EU's indre marked. Endelig angiver den fire mulige modeller for, hvordan man kan løse problemerne.

Aftalerettens aktuelle situation

EU har ikke en fælles generel aftaleret. Det betyder dog ikke, at der ikke findes regler på EU-plan. På det generelle plan har man f.eks. fælles regler om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes, hvis en aftale har tilknytning til mere end ét land³. På det indholdsmæssige plan har man regler (direktiver) på særlige områder, hvor der er et konkret behov for at harmonisere de nationale

¹ KOM(2001)398 end. af 11. juli 2001: Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om europæisk aftaleret

² Der henvises endvidere til alm. del bilag 1110 vedrørende meddelelsen og grundnotat herom.

³ Romkonventionen fra 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktretlige forpligtigelser.

regler, f.eks. inden for forbrugerområdet⁴. Der er dog tale om relativt begrænsede områder. Kommissionen kalder reguleringen af begrænsede områder, når der viser sig et behov for at harmonisere, for "ad-hoc metoden".

Problemerne

Kommissionen anfører, at EU's indre marked ikke fungerer så effektivt, som det burde. En af årsagerne hertil kan ifølge Kommissionen være, at der fortsat er forskellige regler i medlemslandene om grundlæggende aftaleretlige spørgsmål. Det kan f.eks. være forskellige regler om indgåelse, fortolkning og gennemførelse af kontrakter. Det kan være forskellige nationale regler eller praksis om, hvornår regler er bindende. Det kan være manglende kendskab til andre landes aftaleretlige forhold, som afskrækker forbrugere og virksomheder fra at handle over grænserne. Endelig er der i de direktiver, som er vedtaget på området, ofte anvendt meget abstrakte begreber. Forståelsen og gennemførelsen af disse abstrakte begreber kan variere fra medlemsland til medlemsland.

Kommissionen ønsker at få oplysninger om, hvorvidt de beskrevne problemer, herunder specielt de forskellige nationale aftaleretlige bestemmelser, hindrer det indre marked i at fungere tilfredsstillende. Oplysningerne skal helst være så konkrete som mulige.

De fire løsningsmodeller

Hvis der kan konstateres, at den nuværende "ad-hoc metode" ikke løser problemerne for udviklingen af det indre marked, har Kommissionen fire forslag til løsningsmodeller. Kommissionen gør opmærksom på, at listen over muligheder ikke er udtømmende og at den med glæde modtager ethvert andet forslag.

Model 1- ingen fællesskabsinitiativer

Første løsningsmodel går på, at der ikke skal være nogen fællesskabsinitiativer, men at markedet selv skal løse problemerne. Der henvises til, at den generelle økonomiske udvikling med en sammensmeltning af markederne til et egentlig indre marked, vil medføre en "blød harmonisering". Det er et spørgsmål, om denne tilgang vil løse alle de former for problemer, som måske

⁴ Også internationalt har man regler, der harmoniserer på det indholdsmæssige plan. Kommissionen henviser til De Forenede Nationers konvention om internationale køb af løsøre (CISG) fra 1980. Tiltrådt af EU's medlemslande på nær UK, Portugal og Irland.

kan konstateres.

Model 2 – Fælles aftaleretlige principper

Her har Kommissionen 2 forslag. Ifølge det første forslag skal man kortlægge de principper, der er fælles på det aftaleretlige område i medlemslandene. På baggrund heraf skal man udarbejde fælles retningslinjer for bestemte former af kontrakter. Disse retningslinjer kan så anvendes af nationale domstole, medlemslandene og EU-institutionerne. Ifølge det andet forslag skal man opfordre de berørte parter til at udvikle standardkontrakter for grænseoverskridende handler, der gælder i hele EU⁵. Det er et spørgsmål, om man vil være i stand til at give et sæt ikke retligt bindende fællesprincipper et regulært indhold, eller om de vil ende som "varm luft".

Model 3 - Perfektionering af den eksisterende lovgivning

Kommissionen henviser til den strategi og de tiltag for en forenkling af de lovgivningsmæssige rammer, der allerede er vedtaget og igangsat, og som skal gøre fællesskabslovgivningen enklere, klarere og mere konsekvent⁶. Derudover anfører Kommissionen, at man om nødvendigt kan tilpasse indholdet i de eksisterende regler, inden man begynder at vedtage nye. F.eks. kan anvendelsesområdet i eksisterende direktiver måske udvides i stedet for at lave nye direktiver. Det er et spørgsmål, hvor meget nyt der er i model 3 i forhold til den proces om regelforenkling, som allerede er iværksat.

Model 4 – En almen gyldig lovgivning på fællesskabsplan

Kommissionen foreslår her generelle EU-regler med bestemmelser om både generelle aftaleretlige spørgsmål og specifikke kontrakter. Kommissionen peger på, at det vil være nødvendigt at diskutere, hvilken slags regler man skal vælge (direktiv, forordning eller henstilling) og hvorvidt reglerne skal være bindende. Med hensyn til det sidste foreslår Kommissionen tre løsninger: 1) valgfri regler, 2) regler der gælder, medmindre parterne aftaler andet, samt 3) ufravigelige regler.

Modellen spænder meget vidt i sine konsekvenser, alt efter hvilke forudsæt-

⁵ Der findes allerede et stort antal standardkontrakter udviklet på sektor- og branche niveau, der regulerer grænseoverskridende handler.

⁶ F.eks. "Slim" (enklere lovgivning for det indre marked) og "Best" Taskforce for forenkling af erhvervsklimaet og den interinstitutionelle aftale om bedre kvalitet for så vidt angår retsaktens affattelse fra marts 1999.

- 4 -

ninger man vælger. En ufravigelig generel EU regulering vil f.eks. kunne kræve ændring af en lang række danske love.

Med venlig hilsen

Vibeke Sylvest